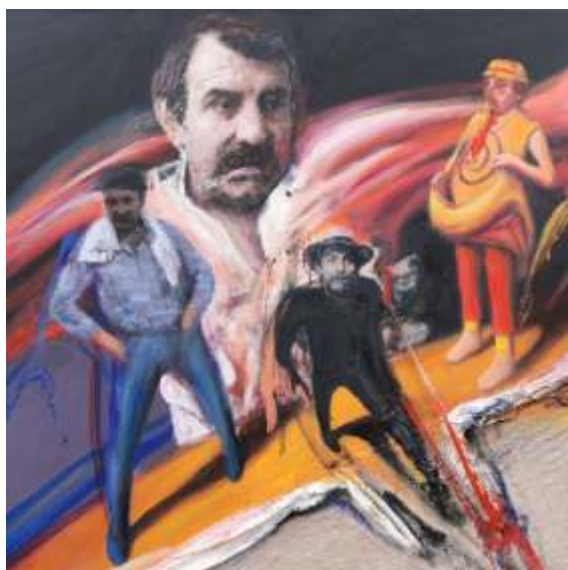

Народно позориште Тимочке Крајине „Зоран Радмиловић“ Зајечар

28.
ФЕСТИВАЛ
„ДАНИ ЗОРАНА РАДМИЛОВИЋА“
ОД 18. ДО 25. ОКТОБРА 2019.

З.

- Громогласан аплауз за „Вирџинију“
- Добитник „Зорановог брка“ Раде Шербеџија
- Монодрамом Мие Беговић отворен 2. Фестивал малих позоришних форми

„УМЕТНОСТ ЈЕ ЕСЕНЦИЈА ЛЕПОТЕ КОЈА ОД ЗЛА ТРЕБА ДА НАС БРАНИ“

Почео такмичарски програм 28. „Дана Зорана Радмиловића“

Зоранов брк Шербецији за Џорџа у представи „Ко се боји Вирџиније Вулф?“

Одговор на ово питање које је Едвард Олби поставио у свом најпознатијем комаду добила је зајечарска публика друге фестивалске вечери овогодишњих Дана Зорана Радмиловића. У препуној сали театра гледаоци су френетичним аплаузом наградила глумце, посебно барда екс – ју глумишта Радета Шербецију.

Представа „Ко се боји Вирџиније Вулф“ урађена у копродукцији позоришта Улисис са Бриона и Београдског драмског позоришта на бриљантан начин говори о основним стварима које се дешавају између мушкарца и жене, о љубави, уз помало свађе, понекад и мржње. Раде

Шербеција је у улогу Џорџа "ускочио" поново након 27 година. Наиме, лик Олбијевог Џорџа тумачио је у Београдском драмском позоришту у култној поставци Душана Јовановића. Тада је Шербецији партнерка била Мирјана Карановић, а у овом читању Олбија које редитељски потписује Ленка Удовички, у улози Марте је Катарина Бистровић Дарваш, глумица Загребачког казалишта младих. Млађи брачни пар играју Милан Марић и Ромина Тонковић. Њих четворо су изузетно уверљиво оживели незадовољство, разочарење, злобу, пакост у брачним односима.

Бриљирао је Шербеција демонстрирајући раскош глумачког талента и лако, на циничан и духовит начин одиграо све нијансе незадовољства заробљеника у лошем браку. Очекивано за то му је припао Зоранов брк. И статуета Зорана Радмиловића за позориште у коме настају овако сјајне представе, коју је Шеребецији уручио градоначелник Зајечара Бошко Ничић.

„Уз чамац Гаге Николића, сада уз себе имам још једног свог великог пријатеља, да заједно пловимо ка неким новим висинама“ казао је Шербеција захваљујући се.

Ленка Удовички је позната позоришна и оперска редитељка и глумица. Своју каријеру је градила и у Уједињеном Краљевству и у Америци, као и у Хрватској и у Србији. Каријеру је започела у Београду по завршетку факултета, као и у осталим градовима тадашње Југославије, из чега су се изродиле неке домаће врхунске пројекције. Неке од њих су „Антигона“ Душана Јовановића, „Мајка Храброст“ Б. Брехта, успешница „Пијана ноћ“ и друге. У иностранству се истакла кроз режирање великих књижевних дела, попут „Олује“ Вилијама Шекспира у лондонском Глоб театру, класика Вилијама Волтона „Хенри V“ у дворани Ватрослав Лисински у Загребу, а у Лос Анђелесу – режирањем дела којим је истакла статус некадашњих радница у предузећу „Каменско“. Ленка је јавности позната и као супруга Радета Шербедије, с којим има троје деце. Породица се из вреве политичких збивања која су тада била актуелна у Београду и претила мирном животу, сели у Љубљану, па затим у Лондон где су упознали Ванесу Редгрејв, с којом су једно време живели, а касније основали Мувинг Театар Компани. Након Лондона, породица се селила у Лос Анђелес, Санта Монику и Вествуд, а своје непрестано сељење завршавају на Брионима, где Ленка и супруг почињу заједничке пословне пројекте, односно оснивају Театар Улисес и покрећу студије глуме на Академији примењених уметности ријечког Свеучилишта.

Едвард Френклин Олби III (1928 — 2016) био је амерички драмски писац. Сматра се поред Јуцина О'Нила, Тенесија Вилијамса и Артура Милера највећим драмским писцем америчке књижевности двадесетог века. Пажњу јавности је привукао својом првом драмом Животињска прича, написана у традицији француског театра апсурда. Комад је премијерно изведен у Берлину 1959, као двојна представа заједно са Бекетовом једночинком Крапова последња трака. Опсесивна тема Олбијевих драма је мрачна позадина америчког сна, са посебним фокусом на мотив самозаваравања и на идеју да међусобна деструкција учвршћује међуљудске односе. Ово је можда најочигледније у његовом најпознатијем комаду Ко се боји Вирџиније Вулф? У средишту овог драмског заплета је средовечни брачни пар, универзитетски професор историје Џорџ и деканова ћерка Марта, који, поведени алкохолем, започињу вербалну игру међусобног оптуживања и злостављања, увлачећи у игру и своје госте. Мрачна слика брака академских грађана и употреба псовки у дијалозима изазвале су доста пажње подједнако и међу публиком и међу позоришним критичарима. Комад је награђен Тонијем за најбољу драму, али му је, са друге стране, жири ускратио Пулицерову награду. Драма је екранизована у истоимени филм 1966. у режији Мајка Николса са Елизабет Тејлор и Ричардом Бартоном у главним улогама.

Отворен фестивал малих позоришних форми

Извођењем монодраме истакнуте хрватске глумице Мије Беговић „Све што сам прешутјела“ у Дому културе у Котлујеvcу отворен је други по реду Фестивал малих позоришних форми. Њена монодрама изазвала је овације публике у препуној сали Дома културе.

Мија у комаду који сама потписује говори о себи, жени, уметници, мајци, сестри. Причајући о свом животу, о успонима и падовима, дотиче се свих актуелних тема које муче сваког од нас, а публика се може поистоветити са главном јунакињом у многим аспектима. Реч је о истински зрелом глумачком остварењу уметнице са тридесетогодишњом каријером. Самоиронична, бескрајно духовита и оптимистична упркос свему, Мија гледаоце води кроз живот, своје успехе и неуспехе, љубави, растанке и губитке, али и највеће животне и професионалне радости. Не кријући своје одушевљење пријемом зајечарске публике Мија је рекла да је ипак нешто прећутала: „Монодрама је у суштини оно што ја откривам, то су оне ситнице које граде живот и за које јавност зна да ми као познате особе имамо, али не може веровати да постоји пуно више боли него што се види. Ја сам хтела проговорити о томе да се види како смо и ми од крви и меса и да

пролазимо све оно што и други. Глумац не постоји без публике, битна је и критика, али публика је оно што нас држи. Имала сам велику част играти вечерас, пред оваквом публиком. Оваква тишина, реакције на правим местима и прекрасна атмосфера која вас мотивише, једноставно је и мене понела и ја сам вечерас уживала овде у Зајечару. Ову монодраму чија је премијера била 2016. године сам пуно пута играла, али је увек изнова другачија и захтева много концентрације. Што сам старија, имам већу одговорност јер публика са пуним правом очекује више од нас. Прија ми коментар да су се гледаоци у исто време смејали и плакали, што значи да су је разумели. Јако ми је било тешко научити текст, иако сам га ја писала, али нема већег задовољства него ићи околу и играти своју представу. Искрено, једино што ме радује и што је моја особена карта је мој посао и у њему уживам”, рекла је након представе сјајна Мија Беговић. Монодрама „Све што сам прешутјела“ добила је на међународном фестивалу у Битољу прву награду. Редитељски представу потписује Иван Лео Лемо, а велики допринос комаду дала је и асистент Анита Матић Делић.

И ове године формиран је посебан жири Фестивала који ће наградити најбољу представу малих форми, а на чијем челу се налази филмски и позоришни глумац Иван Бекјарев. Он је оценио да фестивал ове године има знатно и неупоредиво бољи репертоар него прошле, и да ће свака представа на свој начин одушевити публику. „Апсолутно сам сигуран да је Зајечар захваљујући главном Фестивалу Дани Зорана Радмиловића, али и Фестивалу малих форми, себе ставио на високо место културне мапе Србије па и шире. Овде су се нашле представе из целог региона, тако да је то изузетно важно и за Зајечарску публику коју сматрам јако негованом и стручном“ – рекао је Бекјарев за наш билтен.

Луткарска представа за одрасле

У оквиру пратећег програма Зоранових дана изведена је луткарска представа за одрасле „Хронолог“ Државног луткарског театра из Видина, која је путовање изван времена и универзума. Представа је 2018. проглашена за најбољу луткарску представу у Бугарској. Како објашњавају актери ове несвакидашње представе, која се ради у интеракцији са публиком, они уз помоћ минијатурних лутака приказују универзум малих, емотивних и дискретних бића која неуморно раде, тако што граде и руше свој свет. Режија и сценографија Езикијел Гарсија Ромеу, драматург је Лорен Кајон, музика Ангел Симитчев, музика уживо Жоро Иванов. Играју: Ирослав Петков, Христо Иванов, Маргарита Костова, Теодора Рашед, Пламен Канев.

ДАНАС НА ПРОГРАМУ

Народно позориште Тимочке Крајине „Зоран Радмиловић“

Недеља 20. 10. 2019. у 20.00 сати
„Радионица интеграције“, Београд

ДОК НАС СМРТ НЕ РАЗДВОЈИ

Текст: Мира Фурлан
Режија: Предраг Мики Манојловић
Костими: Јелисавета Татић
Сценографија: Дарко Недељковић
Сценски говор: Богдан Диклић

Играју:

Бланка – Анита Манчић
Љубић – Јасна Ђуричић
Мартин – Предраг Мики Манојловић
Мина – Јована Гавриловић

Позоришни комад Мира Фурлан „Док нас смрт не раздвоји“ је породична драма чији су садржај и форма на висини најбољих драмских писаца двадестог века и почетка новог миленијума. Четири лица нашег писца: Бланка, Љубић, Мина и Мартин су створени списатељским талентом ослобођеним од свега познатог у драмској литератури. Четири лица су једини могући учесници у Мириној драми. У њој не може имати своје место још неко осим њих четворо. У савременој, великој драми је увек тако, ни лице више ни лице мање. Космичка мистерија о највећој тајни узрока Света – љубави и нестајања достојно памети и таленту свих нас је истаживана током процеса проба. Није пригодна, формална моја захвалност изузетним глумицама Јасном, Анитом и малом-великом Јованом, са којима сам имао част да љубав и нестајање освајам кроз узбудљив процес стварања ове представе од дана кад сам Мирин комад прочитао до сусрета са публиком. Захвалност је искрена а срећа велика. Позориште као наша представа не може бити чаробно без чаробњака које сам током овог процеса упознао.

Дом културе у Котлујевцу

Недеља 20. 10. 2019. у 18.00
Театар Кабаре, Тузла

КРОЈЦЕРОВА СОНАТА

Текст: Л. Н. Толстој, по мотивима
адаптације Ненси Харис
Режија: Небојша Брадић
Игра: Владо Керовић

Прича убице, угледног члана друштва, у купеу воза, међу случајним сапутницима, док лута светом након затворске казне. Наиме, погођен женином напрасном слободом и њеним уживањем у уметности постаје љубоморан и убија је.

2. ФЕСТИВАЛ МАЛИХ ПОЗОРИШНИХ ФОРМИ **Дом културе у Котлујевцу**

Субота 19.10.2019. у 18.00

Удруга Арт вита
СВЕ ШТО САМ ПРЕШУТЈЕЛА

Текст: Миа Беговић
Редитељ: Иван Лео Лемо
Игра: Миа Беговић

Недеља 20.10.2019. у 18.00

Театар Кабаре, Тузла
КРОЈЦЕРОВА СОНАТА

Текст: Л. Н. Толстој, по мотивима адаптације Ненси Харис
Режија: Небојша Брадић
Игра: Владо Керошевић,

Понедељак 21.10.2019. у 18.00

Dos Puntos, Београд
ЛОВ НА СРНЕ

Текст и режија: Срна Ланго
Дизајн музике и аранжмани: Владимир Рацковић
Игра: Срна Ланго

Уторак 22.10.2019. у 18.00

Тигар театар, Задар
СПАВАЈУ ЛИ РИБЕ

Текст: Јенс Рашке
Режија: Роберт Рапоња

Среда 23.10.2019. у 18.00

Милан Димић, Бањалука
ИМА НЕКА ТАЈНА БЕЗА

Игра: Милан Димић

Четвртак 24.10.2019. у 18.00

Српска сцена при позоришту за децу и младе „Мерлин“, Темишвар, Румунија
ДОН ЖУАН ИЗ ЛЕУШИЋА

Текст: Борисав Атанасковић
Сценска поставка и режија: Мадалина Петре Гитеску
Игра: Марко Аџић

Петак 25.10.2019. у 18.00

Народно позориште у Београду/Сцена „Радионица“
КОД КУЋЕ/КАБУЛ

Текст: Тони Кушнер
Режија: Жељко Ђукић
Игра: Душанка Стојановић Глид

28. Међународни позоришни фестивал „Дани Зорана Радмиловића“

Петак 18.10.2019. у 20.00ч

**Народно позориште Тимочке Крајине „Зоран Радмиловић“, Зајечар
ПЕТРА**

Текст : Ирфан Менсур / по мотивима Ричарда Лорца /
Режија: Ирфан Менсур

Субота 19.10.2019. у 20.00ч

**Казалиште "Ulysses", Загреб и Београдско драмско позориште
КО СЕ БОЈИ ВИРЦИНИЈЕ ВУЛФ**

Режија: Ленка Удовички
Текст: Едвард Олби

Недеља 20.10.2019. у 20.00ч

**"Радионица интеграције", Београд
ДОК НАС СМРТ НЕ РАЗДВОЈИ**

Текст: Мира Фурлан
Режија: Предраг Мики Манојловић

Понедељак 21.10.2019. у 20.00ч

**Камерни театар 55, Сарајево
СЈЕЋАШ ЛИ СЕ ДОЛИ БЕЛ**

Режија и адаптација: Кокан Младеновић
Текст: Абдулах Сидран

Уторак 22.10.2019. у 20.00ч

**Атеље 212, Београд
ПЕТРИЈИН ВЕНАЦ**

Текст: Драгослав Михаиловић
Режија: Бобан Скерлић

Среда 23.10.2019. у 20.00ч

**Народно позориште Републике Српске, Бањалука
ПРЕДСТАВА ХАМЛЕТА У СЕЛУ МРДУША ДОЊА**

Текст: Иво Брешан
Режија: Никола Пејаковић

Четвртак 24.10.2019. у 20.00ч

**Звездара Театар, Београд
ОСАМА – КАСАБА У ЊУЈОРКУ**

Режија: Дарко Бајић
Текст: Владимир Кеџмановић

Петак 25.10.2019. у 20.00ч

**Казалишта Морузгва, Загреб, Хрватска
БРОДОЛОМКЕ**

Ауторски пројекат према идеји Ане Марас Хармандер
Режија: Крешимир Доленчић

ПОКРОВИТЕЉИ ФЕСТИВАЛА:

ПРИЈАТЕЉ ФЕСТИВАЛА:

СПОНЗОРИ ФЕСТИВАЛА:

ДУНАВ ОСИГУРАЊЕ

UniCredit Bank

BANCA INTESA

Raiffeisen
BANK

RAMONDA

MOUNTAIN HOTEL & SPA

Народно позориште Тимочке Крајине -

Центар за културу

„Зоран Радмиловић” Зајечар

019/ 425 426

pozoristezajecar@gmail.com

Тимочке буне 16, 19000 Зајечар

Издавач: Народно позориште Тимочке Крајине - Центар за културу „Зоран Радмиловић“ Зајечар; За издавача: Владимир Ђуричић; Редакција: Биљана Глишић, главни и одговорни уредник; Јелена Бујдић Кречковић, новинар; Лидија Цунов, новинар; Татјана Галић зетовић, фотограф; Сања Митић Јеленковић, лектор и коректор; Мирослав Каменковић, сарадник; Јелена Цигановић, сарадник; Никола Дробњаковић, техничка припрема; Штампа: У.Р. за дизајн и штампу „Simple“ Зајечар